

Антибиотици за бизнис

Гост „Политикиног“ пословног клуба Ернст Боде, председник Немачког привредног удружења у Београду

Ернст Боде

Више од стотину немачких фирми у Србији из године у годину све је задовољније својим пословним резултатима – све већим приходом, профитом, инвестицијама, бројем запослених. И нада-

ју се све бољем. Али њихова оцена општих услова пословања лошија је него лане, а као посебно слабе тачке наводе политичку стабилност, ефикасност јавне управе, борбу против корупције и криминала и правну сигурност. И први пут, чак четвртина прогнозира погоршање опште пословне климе.

Ово су резултати треће анкете коју је Немачко привредно удружење у Београду крајем фебруара спровело међу својим чланицама, а које у интервјуу за „Политику“ преноси јучерашњи гост Политикиног пословног клуба Ернст Боде, председник асоцијације немачких привредника који послују у Србији и генерални директор „Месер Техногаса“.

Да ли је једва прелазна оцена опште пословне климе чињеница или питање личне перцепције, под утицајем лоших вести? Колико таква слика утиче на долазак страних инвеститора и колико политика загорчава живот економији? Где се Србија налази у односу на конкуренцију из окружења и шта би требало да учини како би постала привлачнија? Шта је антибиотик за српску економију и како решити највећи проблем – спољнотрговински дефицит? Одговоре Ернста Бодеа на ова, али и на најактуелнија питања попут продаје РТВ Бора, читајете у недељном броју „Политике“.

В. Ј.

Седмнаест највећих електроенергетских компанија у окр

Електропривреда Србије и Руска електропривреда Интер Рао ЕЕС потписале у понедељак протокол о сарадњи који предвиђа градњу нових хидроелектрана, термоелектрана и малих хидроелектрана, као и заједнички наступ на трећем тржишту. Ту се пре свега мисли на доградњу „Колубаре Б“ и ТЕНТ Б, као и градњу дринских електрана.

„Политика“ сазнаје да ће ЕПС, како је предвиђено протоколом, у року од 30 дана од потписивања доставити Интер Рао списак пројеката изградње термо и хидроелектрана, које је заинтересован да реализује са стратешким партнером.

Предвиђено је и да ЕПС руском партнеру достави податке о новим пројектима из области електроенергетике. По-

том би у року од ма података о и требало да обавеза тересован. Проформа радна и ове пројекте и д вима и начину з роковима и усл

Протокол се п вог потписива не, уколико се о другачије не до ка”, али га свака ако жели. Руска намеру да убуду свим великим е Раније је биле јарда евра, коли

Интер Рао није присутан у Европи

Интер Рао ЕЕС је међународна компанија за трговину струјом и тране у Молдавији, Грузији, Јерменији и Казахстану – капацитет гавата. Планирају да инвестирају 14-15 милијарди долара до 2010. Када је реч о структури власништва, 60 одсто има РАО УЕС – на компанија за струју – руски ЕПС, 40 одсто – РосЕнергоАтом монопол за нуклеарне електране. А како се сазнаје и из гигања „Гаспром“ има између седам и осам одсто власништва ЕЕС до сада није био присутан у Европи, неуспешно су учествовали неколико тендера у региону, попут тендера за ТЕ Варна у Бугарској године.

Иако су победили – преговори нису били успешни, тако да су остали. Учествовали су и на тендеру за термоелектрану „Него донији прошле године, али су дали најслабију понуду.

Тајни снови једне купохолитарке

Весна Јеличић

Од прекјуче се, признајем, осећам прилично шизофрено. Моје приватно „ја“ се искрено нада да је мој уважени директор чуо и прочитао исто што и ја. И да ће као прави хришћанин услишити препоруку или иницијативу потеклу са састанка председника државе, неколико министара и синдиката, коју је приватним послодавцима пренео министар Томица Милосављевић: да ће се пред Васкрс „отворити“ и доделити ми препоручену награду. Или социјалну надокнаду за скупљу храну и енергенте. Свеједно ми је како ће то назвати. Кад може држава, што не би он. И више и боље.

И тако бих се радовала (истина, можда и узалуд) све до 1. маја, да из мене не проговара оно друго „ја“, које понешто зна и о економији. А ако и не зна, оно бар чита и слуша шта говоре они који знају много више. А они јасно и гласно већ годинама понављају: да и као појединци и као држава трошимо више него што зарађујемо, да нам плате брже расту него што колач који, појединачно и заједнички, месимо нараста, да између осталог и због тога расту цене и да их новим повишицама и наградама не можемо стићи. Посебно ако не радимо толике дане, уочи верских и државних празника и после њих.

Предлагачи, приватно миле ми препоруке, очигледно о томе не би да размишљају. Имају они, ових и наредних месец дана, већих брига од оне шта ће после бити. Уосталом, мислиће онај ко преживи (победи). А шта ће радити ако то буду баш они? Па то је одавно смислила Скарлет: плакаће сутра.

Да се погрешно не схвати, немам ја ништа против државних чиновника, лекара и сестара, професора и учитељица, глума-

ца и геодета... Ко би се и усудио да нешто лоше и помисли тако многољудној армији – стотинама хиљада буџетских корисника. Уосталом, и њима долазе празници. И истине ради, они добијају оно што им је и обећано: оно што је записано у протоколу владе и њихових репрезентативних синдиката – прву – априлску од две овогодишње повишице предвиђене и буџетом. И мало више – нешто што је, сазнајемо, усмено договорено – једнократну ускршњу награду, под условом да се створе услови или, јасније, да се у међувремену негде уштеди. Што се њих тиче, од срца: у здравље потрошили цео чек (неки, истина, окрњени – три уместо пет хиљада динара) и весели својим министрима изашли на изборе. И даога да и нас остале наши послодавци увеселе. Нас наградом, а државу презезом на ту награду.

Једино што би било лепо јесте то да нам свима, у општој радости, неко објасни: где је, како и колико то држава у протекла три месеца уштедела да, после божићних, може да дели и васкршње награде а да не пробија буџетске оквире? Оноко, ставку по ставку. Колика је то српска буџетска резерва и које су то акробације направљене да одједном има и вишка пара, упркос повећаним издацима за КиМ и свим планираним и непланираним, јавним и нејавним, предизборним трошковима? И како се то социјалне последице раста цена хране и енергената лече једним од узрочника тог раста – већим платама, односно повећаном потрошњом? И где то, и у којој земљи на кугли земаљској, председник државе и влада позивају приватне послодавце да повећају плате и за празнике деле награде запосленима?

Ма – можда све то и није тако опасно и озбиљно. Можда сам ја само једна чангризава незахвалница која не схвата да, у ствари, они раде у моју корист. Траже од мога директора оно што ја заправо прижељујем – а не усуђујем се да тражим. А признајем, као осведочена купохолитарка, сањам – један добар шопинг. Оноко, од главе до пете. Па куд пукло да пукло.

ИМТ прода

Индустрија маши Цептера за 121,0 евра, саопштили представници Аг

Da

FAKULTET

1. EKO BANKA

2. MEN

Otvorena i Nastavu iz predsednik Vujović, prof dr Refik Šeć Trbović, dr FEFA je član